

16. Hootman J.M. Epidemiology of Collegiate Injuries for 15 Sports: Summary and Recommendations for Injury Prevention Initiatives / J.M. Hootman, R. Dick, J. Agel // Athl. Train. – 2007. – № 2. – P. 311-319.
17. Kern-Steiner R. Strategy of exercise prescription using an unloading technique for functional rehabilitation of an athlete with an inversion ankle sprain / R. Kern-Steiner, H.S. Washecheck, D.D. Kelsey // J Orthop. Sports Phys. Ther. – 2010. – № 5. – P.282-287.
18. Michael G. The effect of a 6-week plyometric training program agility / G. Michael // Journal of Sports Science and Medicine. – 2010. – № 9. – P.459-465.
19. Reeser J.C. Strategies for the prevention of volleyball related injuries / J.C. Reeser, E.H. Verhagen, W.W. Briner, T.I. Askeland, R.C. Bahr // Br. J. Sports Med. – 2012. – № 4. – P. 594-600.
20. Schneider S. Sports injuries: population based representative data on incidence, diagnosis, squealed, and high risk groups / S. Schneider, B. Seither, S. Tonges, H. Schmitt // Br J. Sports Med. – 2013. – № 6. – P.334-339.

Передерій А.В., Пітин М. П., Мельник М. Г.
Львівський державний університет фізичної культури

МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТУДЕНТСЬКОГО СПОРТУ УКРАЇНИ В ХХІ СТОЛІТТІ (НА ПРИКЛАДІ ОСНОВНИХ СПОРТИВНИХ СПОРУД)

У статті на прикладі основних спортивних споруд з'ясовано матеріально-технічне забезпечення студентського спорту України в ХХІ столітті. Встановлено, що упродовж 2000-2014 років спостерігається суттєве зниження кількості за абсолютними та відносними показниками: спортивні майданчики (ВНЗ I-II рівня акредитації – 261 об'єкти, 35,13%), спортивні зали (ВНЗ I-II рівня акредитації – 312 об'єкти, 52,70%; III-IV – 133 об'єкти, 27,37%) та інші приміщення для фізкультурно-спортивної роботи (ВНЗ I-II рівня акредитації – 207 об'єктів, 35,51%). Для окремих показників ВНЗ III-IV рівня акредитації зафіксоване зростання кількості основних спортивних споруд: спортивні майданчики – 131 об'єкти (22,47%), інші приміщення для фізкультурно-спортивної роботи – 23 об'єкти (4,49%).

Ключові слова: динаміка, тип, рівень, акредитація, студент.

Передерій А.В., Питин М.П., Мельник М.Г. Материально-техническое обеспечение студенческого спорта Украины в XXI веке (на примере основных спортивных сооружений). В статье на примере основных спортивных сооружений изучено материально-техническое обеспечение студенческого спорта Украины в XXI веке. Установлено, что в течении 2000–2014 годов наблюдается существенное снижение количества по абсолютным и относительным показателям: спортивные площадки (вузов I-II уровня аккредитации – 261 объекты, 35,13%), спортивные залы (вузов I-II уровня аккредитации – 312 объекты, 52,70%; III-IV – 133 объекта, 27,37%) и другие помещения для физкультурно-спортивной работы (вузов I-II уровня аккредитации – 207 объектов, 35,51%). Для отдельных показателей вузов III-IV уровня аккредитации зафиксирован рост количества основных спортивных сооружений: спортивные площадки – 131 объекта (22,47%), другие помещения для физкультурно-спортивной работы – 23 объекта (4,49%).

Ключевые слова: динамика, тип, уровень, аккредитация, студент.

Perederii A., Pitin M., Melnik M. Logistical support of student sport of Ukraine in XXI century (on the example of basic sport building). Specialists are specify disparity of educational services, including in part of athletic-sport work, to the modern requirements of society. By the inalienable side of any activity, in particular student sport there is logistical support. In research of devoted to student sport of Ukraine in XXI century the range of problems of logistical support of this process is not reflected, in particular in relation to sport building, that stipulated research actuality. Aim: to find out on the example of basic sport building logistical support of student sport of Ukraine in XXI century. Methods: theoretical analysis and generalization; analysis of documentary materials; methods of mathematical statistics. Results. It is set that necessity of study of sport indexes of building of different functional setting related to marketabilities of various athletic-sport services in accordance with the personal interest of student young people. A choice of students during studies in institution of higher learning of Ukraine is reserve of their bringing in to the systematic going in for sports. After most indexes of basic sport building of INSTITUTION of higher learning of different level of accreditation during 2000-2014 there is a substantial decline of amount on absolute and relative indexes: sport grounds (INSTITUTION of higher learning of I-II of level of accreditation of – is 261 objects, 35,13%), sport halls (INSTITUTION of higher learning of I-II of level of accreditation is 312 objects, 52,70%; III - IV are 133 objects, 27,37%) and other apartments for athletic-sport work (INSTITUTION of higher learning of I-II of level of accreditation is 207 objects, 35,51%). For the separate indexes of institution of higher learning III - IV of level of accreditation the fixed increase of amount of basic sport building : sport grounds are 131 objects (22,47%), Other apartments for athletic-sport work are 23 objects (4,49%).

Key words: dynamics, type, level, accreditation, student.

Вступ. На шляху розвитку студентського спорту України в сучасних умовах існує потреба у розв'язанні ряду проблем, що за характером об'єктивно можуть бути об'єднані у групи соціополітичні, нормативно-правові, організаційні, матеріально-технічні, методологічні [4, 6, 7, 9, 12]. Невід'ємною стороною будь-якої діяльності, зокрема студентського спорту є матеріально-технічне забезпечення. У цьому напрямі фахівцями виявлено невідповідність освітніх послуг, у тому числі в частині фізкультурно-спортивної роботи, сучасним вимогам суспільства, запитам особистості, потребам ринку та якісної фізкультурно-оздоровчої діяльності [5, 13]; відсутність механізмів фінансового та ресурсного забезпечення процесу вдосконалення фізичного виховання та спорту в системі освіти і науки України [1, 8, 10]. У дослідження присвячених студентському спорту України в ХХІ столітті не висвітлено проблематику матеріально-технічного забезпечення цього

процесу, зокрема в частині спортивних споруд, що зумовлює актуальність обраного напрямку дослідження [6, 7].

Зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Тематика дослідження міститься в межах теми 1.3 «Парадигма здорового способу життя в дискурсах фізичного виховання і спорту» Зведеного плану НДР у сфері фізичної культури і спорту на 2011–2015 рр.

Мета: з'ясувати на прикладі основних спортивних споруд матеріально-технічне забезпечення студентського спорту України в XXI столітті.

Методи. Теоретичний аналіз та узагальнення (визначення стану розробленості даного напрямку дослідження); аналіз документальних матеріалів (звіти з фізичної культури та спорту за період 2000–2014 рр.); методи математичної статистики.

Результати. Для якісної реалізації основних завдань студентського спорту визначального значення набуває матеріально-технічне забезпечення та його динаміка у XXI столітті [2, 3, 11]. Для аналізування показників цього напрямку забезпечення студентського спорту у частині спортивних споруд нами враховувалися основні з них: стадіони (місткістю понад 1500 місць), спортивні майданчики та інші приміщення для фізкультурно-спортивної роботи. Об'єктивним чинником вищої освіти є наявність навчальних закладів двох груп рівнів акредитації (I-II та III-IV).

Аналізування кількості спортивних споруд, що класифікуються як стадіон, для проведення навчально-тренувального та навчально-вихованого процесу та перебувають на балансі ВНЗ України впродовж 2000–2014 рр. вказало на загальну регресію. Динаміка кількості спортивних споруд типу стадіон (місткістю понад 1500 осіб) розкривається у трьох часових відрізках. Перший із них охоплює 2003–2006 роки, де загальна кількість таких спортивних споруд становила 65–68 об'єктів. Другий – з 2006 до 2010 рр., регресійний, де кількість спортивних стадіонів скоротилася із 66 до 27 об'єктів та третій (2010–2014 рр.) – стабілізація кількості стадіонів із найнижчими за XXI століття показниками – 27–30 споруд. Нами також проведено вивчення наявності на балансі ВНЗ України різного рівня акредитації інших спортивних споруд. Їх наявність дає підстави стверджувати про можливості до розвитку тих чи інших видів рухової активності та залучати студентську молодь до занять спортом.

Таблиця 1

Динаміка кількості спортивних об'єктів вищих навчальних закладів України різного рівня акредитації (2000–2014 рр.)

Роки	Спортивні об'єкти					
	Спортивні майданчики		Спортивні зали (понад 162 м ²)		Інші приміщення для фізкультурно-спортивної роботи	
	*	**	*	**	*	**
2000	743	500	592	486	583	512
2001	764	502	591	491	601	532
2002	800	632	600	512	680	558
2003	812	640	602	517	675	611
2004	837	643	604	545	677	704
2005	851	679	618	560	987	724
2006	867	716	623	574	708	754
2007	865	686	566	489	620	761
2008	811	645	542	477	551	734
2009	716	644	533	461	497	652
2010	521	620	351	386	402	580
2011	528	623	352	395	405	587
2012	546	643	357	415	411	611
2013	556	674	377	429	437	617
2014	482	631	280	353	376	535

Примітки: * – I-II рівень акредитації; ** – III-IV рівень акредитації

Узагальнення отриманих даних дає нам підстави стверджувати, що упродовж усього проаналізованого періоду (2000–2014 рр.) кількість спортивних майданчиків різного функціонального призначення в ВНЗ України I-II та III-IV рівнів акредитації мали різні частки. Загальні показники в період 2000–2006 років поступово зростали від 1243 до 1583 спортивних об'єкти (приріст на 27,35%), за 2006–2010 рр вони знизилися до 1141 спортивних об'єкти (зменшення на 27,92%) та в подальшому до 2014 року були відносно стабільними на рівні 1113–1230 спортивних об'єкти. Упродовж усього аналізованого періоду спостерігаються чіткі тенденції до зменшення кількості спортивних майданчиків при ВНЗ України I-II рівня акредитації. У порівнянні із вихідними даними (2000 рік) в 2014 зниження кількості становило 35,12% та порівняно із найвищим показником (2006 рік) – 44,40%. Для кількості спортивних майданчиків ВНЗ України III-IV рівнів акредитації спостерігається протилежна узагальнена тенденція. Так, порівнюючи показники кількості спортивних об'єктів цього типу у 2000 та 2014 роках можна спостерігати зростання з 500 до 631 об'єкта (20,76%). Однак співставлення даних 2014 року із найвищими (2006 рік) вказало на зниження на 11,87%. При визначення відсоткового співвідношення спортивних майданчиків між ВНЗ України I-II та III-IV рівнів акредитації спостерігалися такі особливості. Частка спортивних об'єктів, які перебували у розпорядженні ВНЗ України I-II рівня акредитації поступово зменшувалася з 2000 до 2014 року. Вихідний показник (2000 р) становив 59,77 % від усієї сукупності спортивних об'єктів цього типу. Наближена до лінійної тенденція до зниження спостерігалася включно до 2014 року, де відсоток спортивних майданчиків ВНЗ України I-II рівня акредитації становив 43,31%. Разом із тим, можна констатувати про найбільш виражені показники зниження відсоткового співвідношення у 2002 році (на 4,67%), 2010 році (на 6,99%) у порівнянні із попередніми роками (відповідно 2001 та 2009 роки).

Ситуація із спортивними майданчиками при ВНЗ України III-IV рівнів акредитації є протилежною. Починаючи з 2000 року до 2014 року вони поступово наростили відсотковий обсяг таких спортивних об'єктів. При цьому найбільші прирости спостерігаються у аналогічних роках (2002 та 2010 р.). Одним з параметрів стабільності та об'єктивності матеріально-технічного забезпечення студентського спорту для більшості популярних видів спорту (футзал, баскетбол, волейбол, гандбол тощо) є наявність спортивних залів. Варто відзначити, що у порівнянні із спортивними майданчиками за цим

показником спостерігаються негативні тенденції як для ВНЗ України I-II, так і III-IV рівня акредитації.

Загалом для усіх ВНЗ України різного рівня акредитації характерне незначне коливання та підвищення кількості таких спортивних споруд упродовж 2000–2008 років у межах 1019–1197 спортивних об'єктів. Починаючи з 2008 року можна спостерігати різкий спад кількості спортивних залів цієї площі, який відбувався у два кроки. Перший пов'язаний із зменшенням до 2010 року кількості спортивних залів до 747 об'єкта (на 27,64% порівняно із 2008 р.). Другий стрімкий спад цього показника відбувся у 2014 році, де порівняно із 2013 роком кількість споруд такого типу становила 633 об'єкти (на 173 об'єкти, 21,46% менше порівняно із 2013 р.). Для відсоткового співвідношення спортивних залів, що перебувають у підпорядкування ВНЗ України різних груп акредитації спостерігається ситуація за якою частка спортивних залів навчальних закладів I-II рівня акредитації планомірно зменшувалася з 54,92% від загальної кількості у 2000 р. до 44,23% у 2014 р. Найбільш виражені зміни спостерігалися в 2010 р., коли частка спортивних залів ВНЗ України I-II рівня акредитації зменшилася на 5,99%. Відповідно показники спортивних залів ВНЗ України III-IV рівня акредитації поступово збільшувалася та за підсумками усього періоду (2000–2014 рр.) набули переваги у понад 10%. Узагальнення абсолютних показників ВНЗ України різних груп акредитації дало змогу встановити, що для навчальних закладів I-II рівня акредитації характерні два часових відрізки (2000–2009 та 2009–2013 рр.). Кожен з них має ознаки варіативності в стандартизованих межах. Перший – 533–623 спортивних об'єкти та другий – 351–377 спортивних об'єкти. Проте між цими часовими відрізками спостерігається суттєва диспропорція, що становить близько 29,27–43,66%. Окремо варто розглядати показник 2014 року, який ще на 97 спортивних об'єкти (25,73%) виявився нижчим порівняно із 2013 роком. Це, можливо, визначає початок третього часового відрізка із найнижчими від початку XXI століття показниками спортивних об'єктів по типу спортивних залів (понад 162м²) ВНЗ України I-II рівня акредитації.

Для ВНЗ України III-IV рівня акредитації динаміка кількості спортивних залів (понад 162м²) є менш регресивною. Кількість таких споруд від 2000 року поступово зростала з 486 спортивних об'єктів та починаючи з 2006 року (574 спортивні об'єкти) почала знижуватися аж до 2014 р (353 спортивні об'єкти). При цьому нами відзначено три різкі спади показника у 2007 (85; 14,81%), 2010 (75; 16,27%) та 2014 роках (76 об'єкти; 17,71% порівняно із попереднім роком). Упродовж початку періоду показники кількості групи «інші приміщення для фізкультурно-спортивної роботи» мали висхідну тенденцію. Упродовж 2000–2005 років ВНЗ України наростили матеріально-технічні ресурси, що дозволило їм підвищити кількість таких спортивних об'єктів до 1711, тобто на 56,25% від вихідного рівня. Однак після стрімкого зростання цього показника відбулося не менш стрімкий спад, що у 2010 р. зумовив абсолютне значення групи «інші приміщення для фізкультурно-спортивної роботи» у ВНЗ України різного рівня акредитації на межі 982 спортивні об'єкти, тобто на 42,61% менше порівняно із 2005 р. У подальшому (2010–2014 р) нами не спостерігалось значних змін абсолютних показників.

Окремо для ВНЗ I-II рівня акредитації, як і у попередніх випадках спостерігається регресивна динаміка, яка виражена зниженням кількості таких спортивних об'єктів з 583 у 2000 р. до 376 у 2014 р. На перший погляд відмінність у 207 спортивних об'єктів допустима, проте варто відзначити, що загальне підвищення кількості спортивних об'єктів цього типу у 2005 році у значній мірі було забезпечене зростанням кількості за групою «інші приміщення для фізкультурно-спортивної роботи» власне при ВНЗ України I-II рівня акредитації. Так, у 2005 році при ВНЗ України I-II рівня акредитації налічувалося 987 об'єкти з групи «інші приміщення для фізкультурно-спортивної роботи». Саме у цьому році зафіксоване пікове зростання кількості споруд такого типу та в подальшому, аж до 2014 року відбувалося падіння абсолютних значень за цими показником, до 376 об'єктів. Таким чином, порівняно із вихідним рівнем об'єктів групи «інші приміщення для фізкультурно-спортивної роботи» поменшало на 35,51%, а порівняно із піковим (2005 р) на 611 об'єкти, 61,90%.

Вивчення аналогічних даних серед ВНЗ України III-IV рівня акредитації дало змогу виявити деякі відмінності. Так, за підсумками усього періоду (2000–2014 рр.) спостерігається незначне підвищення кількості об'єктів групи «інші приміщення для фізкультурно-спортивної роботи» (на 4,49%). Однак, як в більшості попередніх показниках цей період вирізнявся варіативністю. Упродовж 2000–2007 рр. спостерігалася висхідна динаміка із збільшенням кількості об'єктів до 761 (на 48,63%). Надалі спостерігається хвилеподібний спад цього показника до 535 об'єктів станом на 2014 рік, що на 29,70% менше порівняно із 2007 р. Найвищі показники приросту та зниження кількості об'єктів групи «інші приміщення для фізкультурно-спортивної роботи» спостерігаються відповідно 93 у 2004 р. та 82 у 2009 та 2014 рр. За відсотковим співвідношення об'єктів групи «інші приміщення для фізкультурно-спортивної роботи» між ВНЗ України I-II та III-IV рівня акредитації спостерігається зміна пропорційності. Впродовж 2000–2014 рр. відбувається паралельне зниження частки об'єктів, що перебувають у розпорядження ВНЗ України I-II рівня акредитації та зростання частки таких об'єктів у розпорядження ВНЗ України III-IV рівня акредитації. Це проявляється у динаміці співвідношення від 53,24/46,76% (2000 р) на користь ВНЗ України I-II рівня акредитації до 41,27/58,73% на користь ВНЗ України III-IV рівня акредитації. Найбільша перевага ВНЗ України I-II рівня акредитації спостерігалася у 2005 році (57,69%) та ВНЗ України III-IV рівня акредитації у 2012 році (59,78% загальної кількості об'єктів цього типу). Зафіксовано, що перевага за часткою об'єктів групи «інші приміщення для фізкультурно-спортивної роботи» ВНЗ України набула вперше в 2004 році (50,98%) та утримувалася з 2006 року із її посиленням в 2007–2010 рр.

Обговорення. Ураховуючи, що Україна представлена 27 адміністративно-територіальними одиницями, можна стверджувати про незадовільне забезпечення ВНЗ України різного рівня акредитації спортивними спорудами по типу стадіонів місткістю 1500 осіб. Це своєю чергою суттєво обмежує проведення масштабних спортивних заходів комплексного чи вибіркового характеру, популяризації значної частини видів спорту через проведення показових змагань тощо. Можна констатувати, що за показниками кількості спортивних майданчиків різного призначення у ВНЗ України у XXI столітті відбулося значне зменшення. Це засвідчує важливість відновлення та підтримання фінансування таких споруд навчальними закладами відповідного рівня. Ситуація, що склалася із спортивними майданчиками у ВНЗ III-IV рівнів акредитації вказує, що зацікавленість студентської молоді та окремі аспекти реформування фізичного виховання та спорту вищої школи стимулювали адміністрації навчальних закладів до забезпечення зростання таких споруд. Отримані результати щодо спортивних залів (понад 162м²), на нашу думку, можуть бути пов'язані із тим, що зменшення абсолютних показників кількості спортивних залів у кризовий (2010) рік було спричинене власне виведенням таких спортивних об'єктів із власності ВНЗ

України I-II рівня акредитації. Причинами цього може бути менша конкурентна спроможність та менші фінансові резерви навчальних закладів цього рівня.

ВИСНОВКИ. Потреба вивчення показників спортивних споруд різної функціональної призначення пов'язана із можливостями реалізації діапазону фізкультурно-спортивних послуг відповідно до зацікавленості студентської молоді, що є резервом їх залучення до систематичних занять спортом. За більшістю показників основних спортивних споруд ВНЗ різного рівня акредитації упродовж 2000-2014 років спостерігається суттєве зниження кількості за абсолютними та відносними показниками: спортивні майданчики (ВНЗ I-II рівня акредитації – 261 об'єкти, 35,13%), спортивні зали (ВНЗ I-II рівня акредитації – 312 об'єкти, 52,70%; III-IV – 133 об'єкти, 27,37%) та інші приміщення для фізкультурно-спортивної роботи (ВНЗ I-II рівня акредитації – 207 об'єктів, 35,51%). Для окремих показників ВНЗ III-IV рівня акредитації зафіксоване зростання кількості основних спортивних споруд: спортивні майданчики – 131 об'єкти (22,47%), інші приміщення для фізкультурно-спортивної роботи – 23 об'єкти (4,49%).

ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ передбачають особливостей становлення та розвитку студентського спорту України в XXI столітті.

ЛІТЕРАТУРА

- Архипов Е. Ю. Состояние, проблемы и перспективы развития студенческого спорта в РФ и в мире / Е. Ю. Архипов, Л. Р. Файзериев // Всероссийская научно-практическая конференция «Перспективы развития современного студенческого спорта: на пути к Универсиаде-2013 в Казани». – Казань, 2012. – С. 32–36.
- Закон України «Про фізичну культуру і спорт» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=3808-12>
- Келлер В. С. Теоретико-методичні основи підготовки спортсменів / Келлер В.С., Платонов В.М. – Л. : УСА, 1992. – 269 с.
- Лапочкин С.В. Студенческий спорт и спортивное наследие / С.В., Лапочкин, И.Ш.Мутаева // Теория и практика физической культуры.- 2009. - № 11.- С. 24-26
- Лубышева Л. И. Анализ развития студенческого спорта : состояние и перспективы / Л. И. Лубышева, Н. В. Пешкова // Теория и практика физической культуры. – 2014. – № 1. – С. 39–41.
- Мельник М. Г. Проблеми розвитку студентського спорту України у XXI столітті / Мельник М. Г., Пітин М. П. // Вісник Чернігівського державного педагогічного університету ім. Т. Г. Шевченка. Серія: Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт. – Чернігів, 2015. – Вип. 129, т. 1. – С. 169–172.
- Мельник М. Студентський спорт: перспективи наукових досліджень / М. Мельник, М. Пітин // Спортивний вісник Придніпров'я: наук.-практ. журнал. – Дніпропетровськ, 2015. – № 3. – С. 73–76.
- Мельник М.Г. Нормативно-правове регулювання студентського спорту України / Мельник М.Г., Пітин М.П. // Науковий часопис НПУ ім. М.П. Драгоманова. Серія 15. Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт). – К. : Вид-во НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2015. – Вип. 10 (65). – С. 105–108.
- Пітин М. Теоретична підготовка в спорті : монографія / Мар'ян Пітин. – Л. : ЛДУФК, 2015. – 372 с.
- Степанюк С. І. Студентський спортивний рух: історія та сучасність / Степанюк С. І., Вацеба О. М. – Л. : Українські технології, 2003. – 60 с.
- Singh O. Comparison of Facilities for Sports and Games in Colleges of Different Universities. *International journal of scientific research*, 2013. Vol. 2, Issue 10. p. 1.
- Prystupa E., Briskin Y., Pityn M., Blavt O. The role of Olympic education in solving problems of modern generation. *Фізична активність, здоров'я та спорт*. Львів: ЛДУФК; 2012. № 3 (9). С. 3–9.
- The Physical Self Description Questionnaire: furthering research linking physical self-concept, physical activity and physical education [cited 2015 Sep 11]. – Access mode : <http://www.aare.edu.au/05pap/pea05307.pdf>

Приходько В., Чернігівська С., Арзютов Г.
Дніпропетровський державний інститут фізичної культури,
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ УКРАЇНИ

В статті розглядається проблема вдосконалення системи фізичного виховання студентів вищих навчальних закладів з урахуванням сучасних тенденцій. Обґрунтовано дієвість системи фізичного виховання у вищих навчальних закладах; конкретизовано особливості методичних та організаційних аспектів фізичного виховання студентів у контексті нового закону про Вищу освіту; розкрито сутність міждисциплінарних зв'язків у системі фізичного виховання студентів; виокремлено шляхи модернізації системи фізичного виховання у вищих навчальних закладах.

Ключові слова. Фізичне виховання, здоров'язбережувальне навчання, загальна фізкультурна освіта, студенти вищих навчальних закладів.

Приходько В., Черниговская С., Арзютов Г. Состояние и перспективы реформирования системы физического воспитания в высшей школе Украины. В статье рассматривается проблема совершенствования системы физического воспитания студентов высших учебных заведений с учётом современных тенденций. Обоснована действенность системы физического воспитания в высших учебных заведениях; конкретизировано особенности методических и организационных аспектов физического воспитания студентов в контексте нового Закона о Высшем образовании; раскрыто сущность междисциплинарных связей в системе физического воспитания студентов; выделены пути модернизации системы физического воспитания в высших учебных заведениях.

Ключевые слова: физическое воспитание, здоровье сохраняющее обучение, общее физкультурное образование, студенты высших учебных заведений.